

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321204306
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321204306.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y., dieťa rodičov: matky F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. G. XX, XXX XX K. G., zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Miroslav Repka, s.r.o., so sídlom Leškova 3A, 811 04 Bratislava, a otca O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. G. XXX, XXX XX K. G., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 17P/172/2021-288 zo dňa 22.06.2022 takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie otca voči výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o d m i e t a .
Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a IV. p o t v r d z u j e .
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom schválil rodičovskú dohodu v nasledovnom znení: Maloletá F., nar. XX.XX.XXXX, sa zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že otec sa zaväzuje zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú od piatka párneho týždňa kalendárneho roka od 15:30 hod. do nasledujúceho piatka nepárneho týždňa do 15:30 hod., matka sa zaväzuje zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú od piatka nepárneho týždňa kalendárneho roka od 15:30 hod. do nasledujúceho piatka párneho týždňa do 15:30 hod., s výnimkou zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR a vianočných sviatkov, kedy bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v párnom roku od 26.12. od 12:00 hod. do 02.01. do 18:00 hod. nasledujúceho kalendárneho roka a od 02.01. od 18:00 hod. do 08:00 hod. prvého dňa školského vyučovania po poslednom dni zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR, matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v nepárnom roku od 15:30 hod. posledného školského dňa pred zimnými školskými prázdninami do 26.12. do 12:00 hod. a v nepárnom roku od 02.01. od 18:00 hod. do 08:00 hod. prvého dňa školského vyučovania po poslednom dni zimných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR a v párnom roku vždy v čase od 15:30 hod. posledného školského dňa pred zimnými školskými prázdninami do 26.12. do 12:00 hod., počas jarných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR v nepárnom kalendárnom roku bude osobnú starostlivosť zabezpečovať otec vždy od piatka od 15:30 hod. predchádzajúceho prvému dňu prázdnin do 08:00 hod. pondelka nasledujúcom po poslednom dni prázdnin, matka bude osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovať v párnom kalendárnom roku vždy od piatka od 15:30 hod. predchádzajúceho prvému dňu prázdnin do 08:00 hod. pondelka nasledujúcom po poslednom dni jarných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR, počas veľkonočných sviatkov v párnom kalendárnom roku bude osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečovať otec vždy od 15:30 hod.

Zeleného štvrtka do 15:30 hod. utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku, matka bude osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovať v nepárnom kalendárnom roku vždy od 15:30 hod. Zeleného štvrtka do 15:30 hod. utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku s tým, že miestom preberania dieťaťa je vzdelávacie zariadenie, v prípade nemožnosti bydlisko odovzdávajúceho rodiča. Obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok I.). Výrokom II. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa počnúc dňom 29.11.2021 do 31.03.2022 sumou 200 eur mesačne, a počnúc dňom 01.04.2022 sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné na maloletú F. za obdobie od 29.11.2021 do 30.06.2022 vo výške 876,67 eura súd povolil otcovi splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok III). Štvrtým výrokom rozhodol o trovách konania tak, že nárok na nich náhradu nepriznal žiadnemu účastníkovi. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 24 ods. 1, 3, 4, § 25 ods. 1, 2, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej F. tak, že táto bude zverená do jej osobnej starostlivosti a otec bude prispievať na jej výživu sumou 350 eur mesačne. Návrh odôvodňovala tým, že s otcom maloletej nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2020, pričom od prerušenia spolužitia až do septembra 2021 zabezpečovali starostlivosť o maloletú striedavo, výživným si vzájomne neprispievali. Počnúc septembrom 2021 je však maloletá v jej výlučnej starostlivosti, otec sa s maloletou stýka každý druhý víkend od piatka do nedele, ale na jej výživu neprispieva.

3. Otec potvrdil skutočnosti uvádzané matkou ohľadne prerušenia spolužitia a zabezpečovania starostlivosti o maloletú F., ktorú navrhol zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V priebehu konania dospeli rodičia ohľadom zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti k uzavretiu rodičovskej dohody, ktorú súd schválil, keďže je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že rodičia maloletej prerušili spolužitie v decembri 2020. Od prerušenia spolužitia rodičov až do konca marca 2022 zabezpečovala starostlivosť o maloletú matka. Počnúc 01.04.2022 zabezpečujú starostlivosť o maloletú obaja rodičia striedavo v zmysle nimi uzavretej rodičovskej dohody v týždňových intervaloch. Otec za obdobie od začatia konania na súde do 31.03.2022 uhradil maloletej výživné v celkovej sume 200 eur. Od 01.04.2022 otec na výživu maloletej finančne neprispieva, v júni 2022 jej kúpil topánky v hodnote 30 eur.

5. Matka je zamestnaná, jej priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 794,05 eura. Na maloletú poberá prídavky na dieťa. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá je invalidná dôchodkyňa, v rodinnom dome jej rodičov. S otcom maloletej sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu, ktorý užíva otec, a motorového vozidla, ktoré užíva matka. Matke prispieva na stravu a bývanie sumou 200 eur mesačne a okrem toho nakupuje aj potraviny. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá.

6. Otec je zamestnaný a dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 1.207,05 eura. Je M. a N. obchodnej spoločnosti B. M..L..T., ktorá za zdaňovacie obdobie roku 2020 vykázala stratu 14.201,64 eura, úhrn zdaniteľných príjmov činil 66.574,59 eura, za zdaňovacie obdobie roku 2021 vykázala stratu 33.265,70 eura, úhrn zdaniteľných príjmov činil 40.741 eura. V januári 2021 otec získal finančný obnos 3.000 eur ako kúpnu cenu za predaj obchodného podielu. Žije sám v rodinnom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov dieťaťa. Jeho mesačné výdavky pozostávajú zo splátky hypotekárneho úveru v sume 270,72 eura, stavebného úveru poskytnutého B., F.M., v sume 137,45 eura, úveru poskytnutého spoločnosťou G., F.M., v sume 140 eur, úveru od B. Z., F.M., čerpaného za účelom odkúpenia obchodného podielu v sume 222 eur, platí za plyn 128 eur, vodu 10 eur a elektrinu 50 eur. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá.

7. Maloletá F. navštevuje materskú školu vo O. G., výdavky spojené s návštevou predškolského zariadenia pozostávajú z platby školného 5 eur mesačne, stravy v závislosti od počtu pracovných dní do 30 eur mesačne, poplatku ZRPŠ 20 eur a nákupu hygienických pomôcok 10 eur. Je zdravá, bez osobitných záujmov, ktoré by si vyžadovali vynakladanie zvýšených výdavkov. Súd považoval za preukázané matkou udávané pravidelné mesačné výdavky na maloletú pozostávajúce z platieb za lieky,

doplnkov výživy v sume 10 eur, výdavkov spojených s absolvovaním výletov, návštev divadiel, ZOO, kúpalísk, ktoré odhadla na sumu 50 eur, výdavkov na hygienu 20 eur, nákupu športových potrieb 15 eur, oblečenia, obuvi 40 eur, kníh, hračiek a farbičiek v sume 35 eur.

8. Súd vychádzajúc z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a zárobkových a majetkových pomerov oboch rodičov, prihladnuc na skutočnosť, že rodičia nemajú inú vyživovaciu povinnosť, určil výživné zo strany otca na maloletú F. za obdobie odo dňa začatia konania na súde do 31.03.2022, teda za obdobie, kedy starostlivosť o maloletú zabezpečovala výlučne jej matka, v sume 200 eur mesačne. Takto určené výživné spolu s primeraným výživným zo strany matky, ktorá svoju vyživovaciu povinnosť v tomto období v prevažnej miere plnila svojou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, zabezpečením jeho bytových potrieb a prídavkami na deti, sú spôsobilé pokryť odôvodnené potreby maloletej, pričom je tiež primerané možnostiam a schopnostiam oboch rodičov. Počnúc 01.04.2022, kedy rodičia začali realizovať striedavú osobnú starostlivosť o maloletú v zmysle ich dohody v týždňových intervaloch, súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 100 eur mesačne. Pri určovaní výživného vzal do úvahy rovnakú dĺžku striedavej osobnej starostlivosti u každého z rodičov ako aj ich životnú úroveň danú ich zárobkovými a majetkovými pomermi. Uviedol, že na strane otca nemohol opomenúť okrem jeho pravidelného mesačného príjmu pochádzajúceho zo závislej činnosti aj jeho potenciálny príjem pochádzajúci z obchodnej spoločnosti, v ktorej je M. a N.. Skonštatoval, že aj napriek tvrdeniam otca o nepriaznivej finančnej kondícii obchodnej spoločnosti ako aj o tom, že z tejto spoločnosti mu neplynie žiaden príjem, možno usudzovať aj s poukazom na vyjadrenia samotného otca, že táto spoločnosť má potenciál k dosahovaniu zisku a s tým priamo súvisiaceho ďalšieho príjmu otca. Skutočnosť, že otec sa svojej účasti v nej nechce vzdať, svedčí o potencialite ziskov tejto spoločnosti a jej uplatnení sa na trhu. Jej predmet podnikania sa viaže na podnikanie v Q. M., ktorý sa po odoznení pandémie covidu opätovne rozbieha a je teda prirodzené predpokladať, že uvedené sa pozitívne odrazí aj na obchodných aktivitách menovanej spoločnosti. Pri vyhodnocovaní životnej úrovne otca súd zohľadnil aj výšku pravidelne sa opakujúcich mesačných výdavkov otca spojených tak so splácaním úverov ako aj ďalšími bežnými výdavkami spojenými s bývaním prihladnuc na otcom prezentovaný príjem, ktorý podľa jeho vyjadrenia pochádza len zo zamestnania. Ich porovnaním potom možno konštatovať, že otec dieťaťa na seba berie neprimerané majetkové riziká, na ktoré je súd pri určovaní vyživovacej povinnosti povinný prihliadať tak, ako to ukladá ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Výživné má prednosť pred akýmkoľvek výdavkami povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť; rodič si má byť svojej zákonnej vyživovacej povinnosti vedomý a úmerne si tomu prispôbiť svoje zárobkové a majetkové pomery tak, aby si v prvom rade mohol plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Súd tiež poukázal na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, pričom mal preukázané, že otec okrem výživného na maloletú, ktoré uhrádzal po 50 eur mesačne a platby za nákup topánok, viac finančne neprispel. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov, je potrebné určiť zo strany otca za účelom dorovnania životnej úrovne rodičov výživné v sume 100 eur mesačne.

9. Odo dňa 29.11.2021, kedy sa začalo konanie, do rozhodnutia súdu vznikol otcovi na výživnom pre maloletú F. nedoplatok vo výške 876,67 eura, pričom súd vychádzal z toho, že za mesiac november 2021 mal otec zaplatiť 6,67 eura (200 eur : 30 dní = 6,67 eura x 1deň), po 200 eur mesačne mal otec zaplatiť za mesiace december 2021, január až marec 2022 a po 100 eur mesačne za mesiace apríl až jún 2022. Súd zohľadnil, že otec v danom období zaplatil celkovo 230 eur, z čoho bola suma 30 vynaloženú na kúpu obuvi pre maloletú. Súd otca zaviazal zročné výživné zaplatiť v mesačných splátkach po 50 eur popri bežnom výživnom pod hrozbou straty výhody splácania zaostalého výživného v splátkach.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Uviedol, že v I. výroku nie je uvedený dátum zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti a nie je mu umožnené sa s maloletou stretávať počas vianočných sviatkov v párnom aj nepárnom kalendárnom roku. Za obdobie od 29.11.2021 do 31.03.2022 navrhol určiť výživné v sume 100 eur mesačne a za obdobie počnúc dňom 01.04.2022 vyživovaciu povinnosť neupravovať, keďže sa to rieši v konaní vedenom pod sp. zn. 6P/23/2022. Uviedol, že právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov neznamena, že výživné má byť určené v takej výške, aby príjmy rodičov po zohľadnení výživného boli rovnaké. Súd nemôže len matematicky určiť výživné vo výške polovice rozdielu príjmov oboch rodičov, ale (okrem zohľadnenia oprávnených výdavkov rodičov) musí vychádzať aj z odôvodnených potrieb detí a z toho, ako rodičia tieto potreby zabezpečujú. Rozdiel v príjmoch rodičov nemôže byť automaticky bez

dôsledného odôvodnenia dôvodom pre stanovenie vyživovacej povinnosti jedného z rodičov, zvlášť ak výživa maloletých detí je zabezpečovaná v dostatočnom rozsahu. Namietal, že vo výroku o zročnom výživnom je chyba v dátume, keďže správne má byť uvedené do 31.03.2022. Zročné výživné za obdobie od 29.11.2021 do 31.03.2022 potom predstavuje sumu 406,66 eura. Výška výživného je neprimerane vysoká a nevie, akým spôsobom súd dospel k sume 876,67 eura. Je ochotný zaplatiť zameškané výživne 100 eur na mesiac za obdobie od 29.11.2021 do 31.03.2022, ale ďalšie výživné odmieta platiť z dôvodu, že investoval do domu, kde momentálne býva aj s maloletou F. v striedavej osobnej starostlivosti. Ďalej poukázal na úvery, ktoré musí platiť, uviedol, že náklady matky na bývanie predstavujú 200 eur mesačne, a jeho náklady sú až 699,50 eura. Zo spoločnosti B., M..L..T., neočakáva žiadny potencionálny zisk. Uviedol, že matka dostáva rôzne oblečenie pre maloletú od príbuzných. Náklady na oblečenie sú teda minimálne. Nie je pravdou, že matka nič nemá; používa poschodový dom s piatimi izbami a s bazénom, z ktorého zdedí polovicu, ak nie celý. Od 01.04.2022 chce polovicu prídavkov od štátu, keďže majú ako rodičia rovnaké práva. Záverom uviedol, že v záujme eliminovania nákladov a predchádzaniu nedorozumeniam by bolo vhodné zlúčiť veci sp. zn. 17P/172/2021 a 6P/23/2022.

11. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Bol toho názoru, že prezentované výdavky otca nemajú prednosť pred jeho vyživovacou povinnosťou. Otec sám, respektíve s maloletou F. využíva veľký rodinný dom, ktorý je zatiaľ v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch rodičov a ktorý je možné považovať za neodôvodnený nadštandard. Otec poukázal aj na finančnú stratu z obchodnej spoločnosti B., M..L..T., spôsobenú pandemiou koronavírusu. Podielu z obchodnej spoločnosti sa však nechce vzdať, keďže predpokladá, že firma má potenciál k dosahovaniu zisku. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Vzhľadom na vykonané dokazovanie má zato, že určené zročné výživné zo strany otca je primerané veku dieťaťa a je v jeho najlepšom záujme.

12. Matka k odvolaniu otca uviedla, že s výnimkou výživného uzavreli s otcom rodičovskú dohodu, v ktorej sa dohodli, že dcéra bude tráviť každé Vianoce s ňou. Voči dohode nie je odvolanie prípustné. Pri určení výšky výživného súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a právne posúdil celú vec v najlepšom záujme maloletej F., preto navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

13. Otec k vyjadreniam kolízneho opatrovníka a matky uviedol, že pri prepisovaní rodičovskej dohody došlo k omylu. Ohľadne výživného zopakoval tvrdenia, ktoré prezentoval aj v odvolaní. Uviedol, že všetky jeho výdavky sú nevyhnutné na zabezpečenie strechy nad hlavou pre dieťa.

14. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti o výživnom, zročnom výživnom a trovách konania vecne správny, preto tento rozsudok vo výrokoch II. až IV. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Voči výroku I., ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, rozhodol odvolací súd v súlade s § 386 písm. c) CSP tak, že odvolanie odmietol. Pritom postupoval v súlade s nižšie citovanými zákonnými ustanoveniami:

15. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

17. Podľa § 122 CMP ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

18. Podľa obsahu spisu sa matka ako navrhovateľka domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej F., ktorú žiadala zveriť do jej osobnej starostlivosti s tým, že otec bude prispievať na jej výživu vo výške 350 eur mesačne. V priebehu konania uzatvorili rodičia rodičovskú dohodu ohľadom zverenia maloletej F. do striedavej osobnej starostlivosti. Súd rodičovskú dohodu schválil, pretože táto bola v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Keďže podľa ustanovenia § 122 CMP nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, odvolanie, postupoval odvolací súd podľa

§ 386 písm. c) CSP a odvolanie smerujúce voči výroku I. odmietol bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutej časti výroku rozsudku a aby sa zaoberal odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní otca.

19. Okrem výroku I. otec v podanom odvolaní namietal aj výšku výživného určeného súdom prvej inštancie a tiež nesprávnosť výpočtu zročného výživného.

20. Ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojich detí dokázali uspokojovať všetky ich základné životné potreby. Z ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby. Vo všeobecnosti možno za opodstatnené potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať nielen náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ale aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného, ako sú napr. liečebné náklady a pod. Súd na ne musí pri určovaní výšky výživného prihliadať. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktorým je povinný poskytovať výživné, a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť.

21. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie po prejednaní veci dospel k záveru, že napriek skutočnosti, že maloletá F. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, bolo dôvodné určiť vyživovaciu povinnosť otca maloletého dieťaťa kvôli nepomeru v príjmoch oboch rodičov. Priemerný čistý príjem matky predstavuje cca 794 eur, otca 1.207 eur. Okrem príjmu, ktorý otec dosahuje zo závislej činnosti, je otec M. a N. obchodnej spoločnosti B., M..L..T.. Aj keď otec v odvolaní namietal, že z tejto spoločnosti neočakáva žiadny potencionálny zisk, v skutočnosti svoju podnikateľskú činnosť vykonáva za účelom jeho dosiahnutia, je preto na jeho rozhodnutí, či bude v podnikaní naďalej pokračovať. Podľa názoru odvolacieho súdu je nepravdepodobné, že by otec vykonával neefektívnu podnikateľskú činnosť, z ktorej by nedosahoval žiadny príjem. Otec však napriek jeho tvrdeniam o nedosahovaní žiadneho príjmu z podnikateľskej činnosti dokáže financovať svoje bežné životné náklady a potreby ako aj úvery. Súd prvej inštancie správne určil rozdielnu výšku výživného za jednotlivé obdobia, pričom zohľadnil čas, kedy bola maloletá F. v starostlivosti matky, teda od podania návrhu do 31.3.2022, kedy súd určil výživné vo výške 200 eur mesačne. V danom období totiž matka prispievala na výživu dieťaťa aj svojou osobnou starostlivosťou o maloletú, pričom je potrebné zohľadniť aj nerovnosť v príjmoch rodičov z pracovného pomeru, ktorý predstavuje rozdiel vo výške cca 400 eur v prospech otca. Skutočnosť, že otec investoval peniaze do rodinného domu, ho nezbaňuje povinnosti prispievať na výživu maloletej, ako namietal v odvolaní. Súd tiež nemôže zohľadniť v rámci majetkových pomerov matky majetok, ktorý by mala matka nadobudnúť v budúcnosti dedením. Rozhodnutie matky ísť bývať aj s maloletou do spoločnej domácnosti jej matky, je vzhľadom na dosahovaný mesačný príjem matky cca 794 eur z hľadiska jej ďalšieho ekonomického fungovania pre matku výhodnejšie, ako napr. prenajatie bytu. Svojím rozhodnutím matka len znižuje výdavky, ktoré by musela vynaložiť na bývanie v podnájme. Otec preto nedôvodne poukazuje na nerovnosť jeho výdavkov a výdavkov zo strany matky. Otec sa rozhodol bývať v nehnuteľnosti patriacej do BSM a zároveň splácať nemalé úvery. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie však vyplynulo, že otec má dostatok finančných prostriedkov na hradenie všetkých svojich výdavkov. Výživné má ale prednosť pred akýmikoľvek výdavkami rodičov. Dieťa má tiež právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživným stanoveným otcovi aj počas striedavej osobnej starostlivosti bude môcť byť maloletej F. aj zo strany matky zabezpečená približne rovnaká starostlivosť a životná úroveň, akú jej dokáže poskytnúť otec v rámci jeho možností a schopností.

22. Súd rovnako správne určil zročné výživné za obdobie od 29.11.2021 do 30.6.2022, keďže vo veci rozhodol dňa 22.06.2022. V tomto konaní sp. zn. 17P/172/2021 súd rozhoduje o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej F. len na čas do rozvodu. V konaní vedenom pod sp. zn. 6P/23/2022 bude súd rozhodovať o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode. Tieto dve konania prebiehajú samostatne a nie je žiadny zákonný dôvod na ich zlúčenie.

23. Otec tiež namietal, že nevie ako súd dospel k sume zročného výživného 876,67 eura. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v bode 33. odôvodnenia dostatočne zdôvodnil, ako dospel k uvedenej výške zročného výživného. Za mesiac november 2021 predstavovalo zročné výživné sumu 6,67 eura, za mesiace december 2021 až marec 2022 sumu 800 eur (200 eur x 4 mesiace) a za mesiace apríl až jún 2022 sumu 300 eur (100 eur x 3 mesiace), čo spolu predstavuje sumu 1.106,67 eura. Po odpočítaní otcou uhradeného výživného za dané obdobie vo výške 230 eur, potom zročné výživné za obdobie od 29.11.2021 do 30.6.2022 predstavuje sumu 876,67 eura.

24. Po dôkladnom zvážení všetkých skutočností namietaných v podanom odvolaní odvolací súd konštatoval, že odvolanie otca nie je opodstatnené. Z dôvodov opísaných vyššie odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až IV. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).